

بررسی میزان آنزیم آدنوزین دامیناز در انواع پلورال افیوژن لنفوسیتی در بیمارستان‌های فیروزگر و رسول اکرم(ص)

چکیده

زمینه و هدف: آنزیم آدنوزین دامیناز در تشخیص پلورال افیوژن سلی به کار می‌رود. با توجه به این واقعیت که در کشورهای که شیوع سل در آن‌ها زیاد است، تست ADA از حساسیت و ویژگی زیادی برخوردار بوده و به همین علت نقش مهمی در بررسی‌های تشخیصی پلورال افیوژن‌های لنفوسیتی اگزوداتیو دارد و در عین حال این تست ارزان و از نظر اقتصادی به صرفه است. در ایران در رابطه با استفاده از این تست در تشخیص انواع پلورال افیوژن‌های لنفوسیتی، هیچ گونه تحقیقی صورت نگرفته است. در این مطالعه، به منظور تعیین ارزش تشخیصی آنزیم ADA در تشخیص انواع پلورال افیوژن‌های لنفوسیتی، میزان این آنزیم را در انواع نمونه‌های افیوژن مورد مقایسه قرار دادیم و همچنین نتایج را با کشت مایع پلور و بیوپسی نیز مقایسه کردیم.

روش بررسی: ۶۵ نمونه مایع پلورال لنفوسیتی (تعداد لنفوسیت‌ها بیش از ۵۰٪) بررسی شدند که شامل ۲۵ مورد افیوژن ناشی از سل، ۱۲ نفر مبتلا به ترومبوآمبولی ریوی، افیوژن‌های بدخیم ۱۷ مورد، افیوژن‌های ناشی از CHF ه مورد، افیوژن‌های مربوط به PTE ۱۲ نفر و ۲ مورد نمونه ناشی از CABG بودند. در همه بیماران میزان آنزیم ADA اندازه‌گیری شد و نتایج آن توسط تست Pearson Chi Square بررسی گردید.

یافته‌ها: مقدار ADA به سطح تشخیصی برای سل (۴۵۰ U/L) برای ۲۲ مورد بوده است. این نتایج در دو بیمار مبتلا به بدخیمی و دو بیمار مبتلا به پنومونی مشاهده گردید. در بقیه بیماران، میزان این آنزیم کمتر از ۴۵۰ U/L گزارش گردید. حساسیت و ویژگی تست ADA در تشخیص پلورال افیوژن سلی به ترتیب ۸۸ درصد و ۹۰ درصد محاسبه گردید. به منظور افتراق معنی‌دار در مثبت بودن تست ADA در پلورال افیوژن سلی و غیرسلی تست Pearson Chi square به کار رفت و $P < 0.005$ گزارش گردید.

نتیجه‌گیری: سطح آنزیم ADA در پلورال افیوژن‌های لنفوسیتی غیرسلی به ندرت از میزان تشخیصی در نظر گرفته شده برای سل (۴۵۰ U/L) بالاتر می‌رود، و با توجه به تست Pearson Chi Square ارتباط معنی‌داری بین سطح آنزیم ADA در پلورال افیوژن سلی با سایر پلورال افیوژن‌های لنفوسیتی ناشی از علل دیگر وجود دارد ($P < 0.005$). بنابراین می‌توان از این تست به عنوان یک تست تشخیصی در پلورال افیوژن‌های لنفوسیتی ناشی از سل استفاده نمود.

کلیدواژه‌ها: ۱ - سل ۲ - پلورال افیوژن سلی ۳ - آنزیم آدنوزین دامیناز

تاریخ دریافت: ۸۳/۹/۲۸، تاریخ پذیرش: ۸۴/۲/۱۰

I) استادیار و متخصص بیماری‌های عفونی، مرکز آموزشی درمانی فیروزگر، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران. (*مؤلف مسئول)
II) استادیار و فوق تخصص بیماری‌های ریوی، مرکز آموزشی درمانی حضرت رسول اکرم(ص)، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران.
III) پزشک عمومی

مقدمه

زیاد است تست ADA از حساسیت و ویژگی بالایی برخوردار است و از طرف دیگر این تست ارزان قیمت بوده و در بیمارانی که مشکل مالی دارند کمک کننده می‌باشد. با توجه به توضیحات فوق در این تحقیق بر آن شده‌ایم که با اندازه‌گیری میزان ADA در انواع مختلف پلورال افیوژن لنفوسیتی و مقایسه آن با یکدیگر در صورت یافتن ارتباط معنی‌دار، از آن بتوان به عنوان یک تست تشخیصی در کشورمان استفاده نمود.

روش بررسی

کلیه بیماران مبتلا به پلورال افیوژن لنفوسیتی که از تاریخ ۸۰/۱/۱ الی ۸۲/۴/۱ در بیمارستان فیروزگر و حضرت رسول (ص) بستری شدند وارد مطالعه گردیدند. تعداد نمونه ۶۵ نفر و روش نمونه‌گیری به طریق آسان (Convenience sampling) می‌باشد. معیار انتخاب بیماران به این صورت بوده که تنها بیماران مبتلا به پلورال افیوژن لنفوسیتی ($Lymph > 50\%$) مورد بررسی قرار گرفتند. نوع پژوهش مشاهده‌ای - توصیفی می‌باشد.

بیماران تحت شرایط استریل توراکوستنژ شده و اقدامات تشخیصی (آنالیز مایع، بیوپسی پلور، اسمیر و کشت...) بر حسب مورد انجام شد و نمونه جهت بررسی میزان ADA به آزمایشگاه ارسال گردید. جهت آزمون ADA از کیت‌های تشخیصی Chem-enzyme استفاده شده است.

جهت کشت مایع پلور برای تشخیص میکوباکتری از محیط کشت I_L استفاده شد و گزارش‌ها بعد از ۸ هفته دریافت گردید. اطلاعات مربوط به بیماران در یک فرم پرسش‌نامه جمع‌آوری گردید و کلیه داده‌ها با برنامه آماری SPSS آنالیز گردید. جهت تشخیص گونه میکوباکتری از آزمون‌های تولید پیگمان و نیاسین و توانایی احیاء نیترات و تولید کاتالاز حساس به گرما استفاده شد.

یافته‌ها

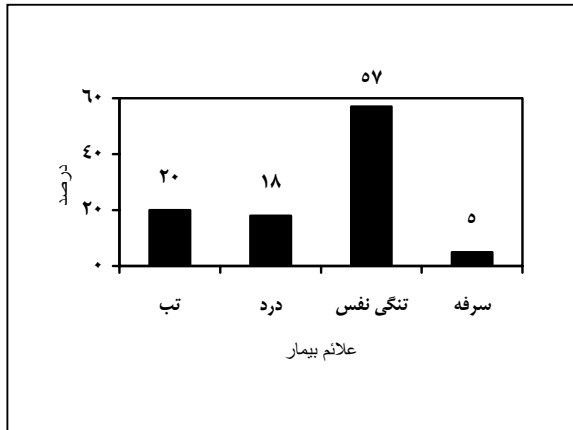
در بررسی انجام شده بر روی پرونده ۶۵ بیمار

پلورال افیوژن‌های لنفوسیتی یافته‌های بالینی شایعی هستند که پزشکان در کلینیک با آن برخورد می‌نمایند. سل، بدخیمی‌ها، لنفوم، بیماری‌های کلاژن واسکولار، شیلوتوراکس و CABG جزء علل مهم افیوژن‌های لنفوسیتی می‌باشند. در یکی از مطالعات انجام شده نشان داده‌اند که در حداقل ۵۰ درصد از بیماران مبتلا به سل، پلورال افیوژن به عنوان اولین علامت بیماری خود را نشان می‌دهد.

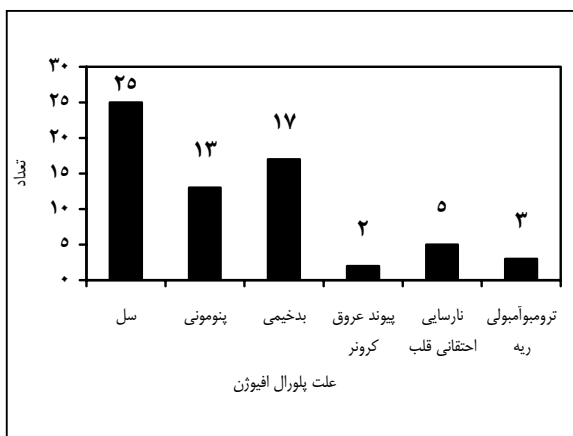
افیوژن معمولاً به دلیل حساسیت تأخیری به پروتئین‌های مایکوباکتریوم ایجاد می‌شود و در اغلب موارد میزان باکتری‌های موجود در فضای پلورال کم می‌باشد و در نتیجه کشت باسیل اسید فاست در ۸۰-۳۰ درصد مایع پلور و ۸۰-۵۰ درصد بیوپسی پلور مثبت می‌باشد. همچنین حساسیت PCR تنها حدود ۸/۸ درصد می‌باشد.^(۱،۲) آدنوزین دامیناز (ADA) آنزیمی است که در کاتابولیسیم پورین دخالت دارد و به وفور در لنفوسیت‌ها یافت می‌شود، این آنزیم با مراحل تمایز و پرولیفراسیون لنفوسیت‌ها ارتباط دارد و میزان فعالیت آن در طی پاسخ آنتی‌ژنیک لنفوسیت‌ها افزایش می‌یابد.

از سال ۱۹۷۸ میلادی، میزان ADA به عنوان یک تست تشخیصی برای پلورزی سلی اندازه‌گیری می‌گردد و این تست در کشورهایی که شیوع سل در آن‌ها بالاست به میزان بیشتری مورد استفاده قرار می‌گیرد. از مزایای این تست می‌توان به ارزان بودن و حساسیت تشخیصی بالای آن (۹۰-۱۰۰٪) اشاره نمود. در یکی از تحقیقات انجام گرفته در مورد مقایسه میزان ADA در انواع پلورال افیوژن‌های لنفوسیتی نشان داده شد که ADA در سل در مقایسه با انواع دیگر، بالاترین میزان را داشته است و به ندرت سطح آن در انواع غیرسلی بیشتر از نوع سلی شده است.^(۳)

در کتب مرجع اندازه‌گیری فعالیت ADA در پلورال افیوژن سلی را برای تشخیص به صورت ضد و نقیض مطرح کرده‌اند و در بسیاری از کشورهای دنیا از جمله آمریکا این تست به صورت روتین برای تشخیص به کار نمی‌رود.^(۴، ۵) اما در کشورهایی مانند ایران که شیوع پلورال افیوژن سلی

نمودار شماره ۲- شکایت اصلی افراد مورد مطالعه در هنگام مراجعه

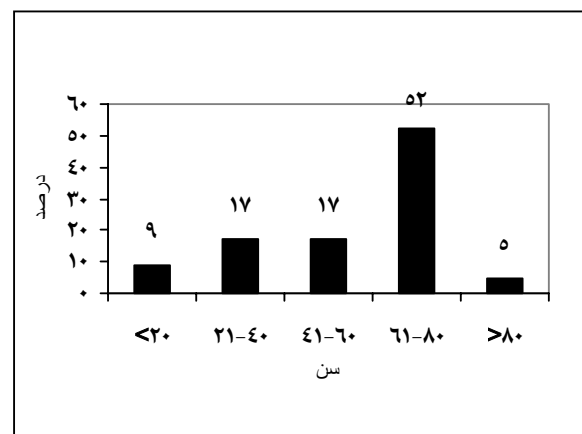
نمودار شماره ۳- اتیولوژی پلورال افیوژن

مبتلا به پلورال افیوژن لنفوسیتی، بستری در بیمارستان فیروزگر و حضرت رسول(ص) نتایج زیر به دست آمد: از میان ۶۵ بیمار مورد مطالعه ۳۸ نفر (۵۸/۵٪) جنس مذکر و ۲۷ نفر (۴۱/۵٪) مونث بودند که از لحاظ توزیع سنی، ۹٪ از افراد در محدوده سنی زیر ۲۰ سال (۴/۵٪ مبتلا به پلورال افیوژن سلی و ۴/۵٪ مبتلا به پلورال افیوژن غیرسلی)، ۱۷٪ از بیماران در محدوده سنی ۲۱ تا ۴۰ سال (حدود ۱۲/۳٪ مبتلا به پلورال افیوژن سلی و ۴/۷٪ مبتلا به پلورال افیوژن غیرسلی)، ۱۷٪ در محدوده سنی ۴۱ تا ۶۰ سال (حدود ۱۰/۷۶٪ مبتلا به سل)، ۵٪ بالای سن ۸۰ سال (همگی مبتلا به پلورال افیوژن غیرسلی) و مابقی (۵۲٪ از بیماران) نیز در محدوده سنی ۶۱ تا ۸۰ سال قرار داشتند (۴۰٪ پلورال افیوژن سلی و حدود ۱۲٪ پلورال افیوژن غیرسلی) (نمودار شماره ۱).

افراد مورد مطالعه با چهار شکایت اصلی تب (۲۰٪)، درد پلورتیک (۱۸٪)، تنگی نفس (۵۷٪) و سرفه (۵٪) به بیمارستان مراجعه نموده‌اند (نمودار شماره ۲). از لحاظ علل پلورال افیوژن لنفوسیتی در بیماران مورد مطالعه، ۲۵ نفر مبتلا به سل، ۱۳ نفر مبتلا به پنومونی، ۱۷ نفر مبتلا به بدخیمی، ۵ نفر مبتلا به نارسای احتقانی قلب و ۳ نفر مبتلا به ترومبوآمبولی ریه (PTE) بودند. لازم به ذکر است که ۲ نفر به دلیل عمل CABG دچار پلورال افیوژن شده بودند (نمودار شماره ۳).

بیماران از نظر شکایت اصلی در هنگام مراجعه به بیمارستان، برحسب علل پلورال افیوژن لنفوسیتی نیز مورد مطالعه قرار گرفتند. در ۲۵ بیمار مبتلا به سل، شایع‌ترین شکایت اصلی، درد قفسه سینه بود و پس از آن به ترتیب، تب، تنگی نفس و سرفه از جمله شکایت‌های مراجعه‌کنندگان بودند. در ۱۳ بیمار مبتلا به پنومونی، تب شایع‌ترین شکایت اصلی بود و پس از آن تنگی نفس و درد قفسه سینه شایع‌ترین شکایت اصلی در ۱۷ مبتلا به بدخیمی، ۱۵ بیمار دچار CHF و ۳ مورد مبتلا به ترومبوآمبولی و ۲ مورد به دنبال CABG بوده است.

لازم به ذکر که در این مطالعه، شکایت اصلی سرفه، تنها در بیماران مبتلا به پلورال افیوژن لنفوسیتی ناشی از سل

نمودار شماره ۱- توزیع سنی افراد مورد مطالعه

لازم به ذکر است که آزمون اندازه‌گیری سطح آنزیم ADA در مایع پلور بیماری که نتیجه تست PPD یا اسمیر خلط آنها منفی بود مثبت گزارش شد. در این مطالعه مقادیر مثبت حقیقی و کاذب و نیز منفی حقیقی و کاذب این آنزیم تعیین شد و حساسیت تست ۸۸ درصد و ویژگی آن ۹۰ درصد تعیین گردید. میانگین، حداقل و حداکثر مقادیر ADA در جدول شماره دو ذکر شده است.

به طور خلاصه علایم و یافته‌ها و میزان ADA برای هر یک از انواع پلورال افیوژن به شرح زیر می‌باشد. در بیماران مبتلا به سل شایع‌ترین شکایت، درد قفسه سینه، تب و سرفه بود. روش تشخیص با اسمیر و کشت مایع پلور و کشت خلط بوده و حداقل و حداکثر میزان ADA ۶۵-۴۸ گزارش شد.

در بیماران مبتلا به پنومونی شایع‌ترین شکایت تب، تشخیص به وسیله آسپیراسیون مایع پلور و میزان ADA ۲۵-۱۰ گزارش شد. در بیماران مبتلا به بدخیمی، تنگی نفس و درد قفسه سینه شایع‌ترین شکایت بوده و تشخیص با بیوپسی پلور و میزان ADA ۳۰-۱۸ گزارش شد. در بیماران مبتلا به CHF تنگی نفس شایع‌ترین شکایت و تشخیص با علایم بالینی و اکوکاردیوگرافی بود و ADA در تمامی ۵ بیمار منفی گزارش شد.

در بیماران مبتلا به CABG تشخیص براساس شرح حال عمل جراحی و ADA در هر دو مورد منفی گزارش شد. در بیماران مبتلا به PTE شایع‌ترین شکایت تنگی نفس بود و در هر سه مورد میزان ADA کمتر از ۵۰ گزارش شد. تشخیص براساس علایم بالینی و اسکن پرفیوژن بود.

مشاهده گردید. در تمامی ۱۷ بیمار مبتلا به بدخیمی روش تشخیص بالینی و پاراکلینیکی (بیوپسی پلور) بود. میزان آنزیم آدنوزین دامیناز (ADA) موجود در مایع پلور این بیماران اندازه‌گیری شد که از دو مورد در بقیه موارد، میزان آن کمتر از عدد ۴۵ بود (در میان ۱۵ بیمار، بیشترین میزان ADA، ۳۰ و کمترین میزان آن ۱۸ گزارش گردید). روش تشخیص پلورال افیوژن ناشی از پنومونی در ۱۳ بیمار مبتلا به آن از طریق یافته‌های بالینی و آسپیراسیون مایع پلور بود. در این بیماران تنها در دو مورد میزان آنزیم ADA بیش از ۴۵ گزارش شد. (در هر مورد سطح این آنزیم برابر با ۴۶ بوده است) و در ۱۱ مورد باقی‌مانده، کمترین و بیشترین میزان آن، به ترتیب برابر با ۱۰ و ۲۵ گزارش شد. در سه بیمار مبتلا به ترومبوآمبولی میزان ADA کمتر از ۴۵ بود. در بیماران مبتلا به نارسایی احتقانی قلب و CABG آزمایش ADA منفی گزارش شد.

در بررسی تشخیصی ۲۵ بیمار مبتلا به سل، کشت مایع پلور در همه موارد مثبت بود. نتیجه اسمیر خلط در ۲۲ بیمار مثبت بود. تست PPD در ۸ بیمار مبتلا به سل، منفی گزارش شد. نتیجه تست آنزیم ADA در ۲۲ بیمار مثبت و در ۳ بیمار منفی بود. شایان توجه است که در ۲۲ موردی که تست ADA مثبت بود حداقل میزان این آنزیم برابر با ۴۸ و حداکثر آن ۶۵ گزارش شده است (جدول شماره ۱).

جدول شماره ۱- موارد مثبت و منفی روش‌های تشخیصی مختلف

ابتلا به TB			
روش تشخیص TB	مثبت	منفی	کل
کشت	۲۵	۰	۲۵
اسمیر خلط	۲۲	۳	۲۵
PPD	۱۷	۸	۲۵
ADA	۲۲	۳	۲۵

جدول شماره ۲- میانگین، حداقل و حداکثر و SD و SE مقادیر ADA

Std Deviation	Mean	Maximum	Minimum	N
۱۹/۵۰۶۱	۳۳/۶۳۰۸	۸۰/۰۰	۱۰/۰۰	۶۵
				Valid N(listwise)

بحث

این مطالعه بر روی ۶۵ بیمار مبتلا به پلورال افیوژن لنفوسیتی بستری در بخش ریه و عفونی بیمارستان‌های فیروزگر، حضرت رسول(ص) از تاریخ ۸۰/۱/۱ لغایت ۸۲/۴/۱ انجام شد که پس از بررسی‌های تشخیصی، ۲۵ بیمار مبتلا به سل و ۴۰ بیمار مبتلا به پلورال افیوژن لنفوسیتی با منشاء غیرسلی بودند. در مورد تمامی بیماران، آسپیراسیون مایع پلور صورت گرفت که براساس آن و همچنین شرح حال و معاینات بالینی و نیز بررسی‌های پاراکلینیکی بیشتر مانند PBD، اسمیر خلط، عکس، قفسه سینه، علت پلورال افیوژن مورد بررسی قرار گرفت که عبارت از سل، پنومونی، بدخیمی، نارسایی احتقانی قلب، ترومبوآمبولی ریه و CABG بود.

میزان آنزیم ADA در مایع پلورال همه این بیماران اندازه‌گیری شد و میزان افزایش سطح آن در پلورال افیوژن‌های لنفوسیتی با علل مورد بحث، مورد بررسی قرار گرفت که حساسیت و ویژگی این تست برای تشخیص پلورزی سلی به ترتیب ۸۸ درصد و ۹۰ درصد تعیین شد. نتایج به دست آمده در مطالعات انجام شده در دیگر کشورها به شرح زیر می‌باشد: در مطالعه‌ای در روسیه حساسیت و ویژگی تست ADA به ترتیب ۹۴/۴ درصد و ۹۳ درصد جهت تشخیص پلورزی سلی گزارش شد.^(۵)

در مطالعه‌ای در هند که بر روی ۷۵ بیمار مبتلا به پلورال افیوژن سلی انجام دادند ۴۸ نفر به سل ریه نیز مبتلا هستند و سطح ADA در گروه مبتلا به سل در مقایسه با گروه غیرسلی به طور قابل توجهی بالاتر بود. حتی سطح سرمی ADA در بیماران مسلول بالاتر بوده است و حساسیت و ویژگی این تست با در نظر گرفتن $\text{cut off point} = 35 \text{ Iu/L}$ به ترتیب ۸۳ درصد و ۶۶/۶ درصد تعیین گردید. در صورت در نظر گرفتن $\text{cut off point} = 100 \text{ Iu/L}$ حساسیت و ویژگی تست به ترتیب ۴۰ درصد و ۱۰۰ درصد بوده است و این دسته از بیماران نیازی به بیوپسی پلور برای تشخیص ندارند.^(۶)

در بررسی انجام شده بر روی ۸۷ بیمار مبتلا به پلورال

افیوژن در چهار گروه ترانسودا، پاراپنومونیک، بدخیمی و سل در ترکیه نتیجه‌گیری به این صورت بوده است که بررسی ADA و ایزوآنزیم‌های آن می‌تواند در افتراق علل پلورال افیوژن کمک‌کننده باشد. به ویژه افزایش میزان ADA2 یک علامت مهم در افیوژن سلی است و برعکس افزایش میزان ADA1 به طور قابل توجه در افیوژن پاراپنومونیک دیده شد. حساسیت و ویژگی ADA برای تشخیص پلورزی سلی به ترتیب ۹۱ درصد و ۸۲ درصد بوده است.^(۷) در مطالعه‌ای دیگر در ارمنستان به این نتیجه رسیدند که بررسی ADA2 ارجحیتی در تشخیص پلورزی سلی بر میزان کل ADA ندارد^(۸)، همچنین در مطالعه انجام شده در روسیه نیز حساسیت و ویژگی ADA برای تشخیص پلورزی سلی به ترتیب ۹۴/۴ درصد و ۹۳ درصد بود و نشان دادند که بررسی Total ADA Activity برای تشخیص کافی می‌باشد.^(۹)

در مطالعه‌ای دیگر در اسپانیا حساسیت و ویژگی ADA برای تشخیص پلورزی سلی به ترتیب ۱۰۰-۸۷ درصد و ۹۷-۸۱ درصد بوده است و همچنین نشان دادند که در پلورال افیوژن بدخیم فعالیت ADA در مقایسه با پلورال افیوژن غیربدخیم کم‌تر می‌باشد و پلورال افیوژن خونی همراه با ADA پایین مطرح‌کننده بدخیمی است.^(۱۰، ۱۱) در بعضی از مطالعات پیشنهاد کرده‌اند که برای تشخیص سل نباید به تنهایی از ADA و یا حتی PCR کمک گرفت و روش‌های تشخیصی معمول مانند کشت مایع پلور و بیوپسی ارجح می‌باشند و نتیجه گرفته‌اند که ترکیبی از PCR و بررسی میزان فعالیت ADA می‌تواند یک روش تشخیص مفید و سریع در سل پلور باشد.^(۱۲)

بعضی از مولفین عقیده دارند که ارزش تشخیصی PCR، ADA در پلورزی سلی نامعلوم است. به ویژه در ایالات متحده آمریکا که سل درصد کمی از موارد افیوژن اگزودایتو را در بر می‌گیرد^(۱۳) و از تست ADA به طور معمول استفاده نمی‌شود.^(۱) طی چند سال اخیر علاوه بر ADA از نشانگرهای دیگر نیز برای تشخیص سل پلورال کمک گرفته‌اند. در یک مطالعه در ایتالیا نشان دادند که حساسیت و

مقدار p محاسبه شده کمتر از 0.005 است. با توجه به این که احتمال خطای نوع اول در این طرح $\alpha=0.05$ فرض شده است و مقدار p حساب شده از $\alpha=0.05$ کمتر است فرضیه صفر رد می‌گردد و بنابراین ارتباط آماری معنی‌داری بین سطح آنزیم ADA در پلورال افیوژن سلی با سایر پلورال افیوژن‌های لنفوسیتی وجود دارد. محدودیت‌ها و اشکالات موجود در این پژوهش: یکی از اشکالات مهم، کم بودن تعداد افراد در برخی از بیماری‌های فوق‌الذکر می‌باشد. به طور مثال تعداد بیماران مبتلا به افیوژن لنفوسیتی ناشی از CABG که فقط ۲ نفر بوده‌اند و اشکال دیگر، پایین بودن میزان حساسیت تست ADA در تشخیص سل در مقایسه با تحقیقات قبلی است که علت آن پایین بودن حجم نمونه است.

نتیجه‌گیری

به این ترتیب استفاده از آنزیم ADA به عنوان یک تست تشخیصی در تشخیص پلورال افیوژن‌های سلی تأیید می‌شود و می‌توانیم از آن به عنوان یک تست تشخیصی با ارزش در کشورمان استفاده نماییم. همچنین از نظر هزینه اثربخشی بررسی ADA مقرون به صرفه‌تر از PCR می‌باشد.

منابع

- 1- Mandell G, Dolin R, Bennett G. Principles and practice of infectious disease, 5th ed, New York, Churchill Livingstone; 2000. P: 2600.
- 2- Braunwald E, Fauci A, Kasper D. Harrison's principle of internal medicine, 15th ed, USA, MacGraw-Hill; 2001. P: 1031.
- 3- Oiken Soy O, Namiduru M, Hocaoglu S, Ikidag B. Increased pleural fluid adenosine deaminase in brucellosis is difficult to differentiate from TB., *Respiration*; 2003. 69(6): 556-9.
- 4- Goldman L, Bennett G. Cecil textbook of medicine, 21st ed, Philadelphia, Pennsylvania, W.P.Saunders CO; 2000. P: 459.
- 5- Titarenko OT, Diakova ME. Informative value of ADA and 2 deoxyadenosine deaminase in the diagnosis of TB pleurisy. *Klin Lab Diag*; 2002. (5): 11-14.

ویژگی ADA برای تشخیص سل ۹۳ درصد و حساسیت و ویژگی IFN. γ ۹۶ درصد می‌باشد و در این مطالعه نشان دادند که این دو آزمون دقت قابل قبول در پلورزی سلی دارند.^(۴)

در مطالعه‌ای دیگر در ترکیه ADA و TNF. α در مایع پلور مورد بررسی قرار گرفتند و ADA با مقدار cut off point = 40 u/L و ویژگی به ترتیب ۹۰/۹ درصد و ۸۹/۵ درصد داشته است و TNF. α با cut off point = 8 pg/ml و ویژگی به ترتیب ۸۷/۵ درصد و ۷۶/۳ درصد داشته است و نتیجه گرفتند که سطح TNF. α در مایع پلور بیش از دیگر موارد افیوژن اگزودایتو است. اما ارزش تشخیصی آن پایین‌تر از ADA می‌باشد.^(۵)

در مطالعه‌ای در ژاپن سیتوکین‌های متفاوت (IFN. δ , TNF. α , IL.8) علاوه بر ADA در پلورال افیوژن مورد بررسی قرار گرفت و به این نتیجه رسیدند که هر چهار ماده ذکر شده در پلورال افیوژن سلی مقدار بیشتری به نسبت دیگر علل داشته‌اند و همچنین IFN. δ هیچ‌گونه مورد مثبت کاذب نداشته است.^(۶) در مطالعه‌ای دیگر در کلمبیا نشان دادند که حساسیت و ویژگی ADA به ترتیب ۸۸ درصد و ۸۵/۷ درصد و حساسیت و ویژگی IFN. δ برای پلورزی سلی به ترتیب ۸۵/۷ درصد و ۹۷/۱ درصد می‌باشد و انجام هر سه آزمون PCR، ADA و IFN. δ را برای تشخیص سل پیشنهاد کردند.^(۷) در مطالعه‌ای در کره زمین (Vascular endothelial growth factor) VEGF در پلورال افیوژن مورد بررسی قرار گرفت و نشان دادند که میزان این ماده در زمینه بدخیمی بالاتر از سل می‌باشد.^(۸) در این مطالعه، ما برای اثبات معنی‌دار بودن تفاوت در مثبت بودن آنزیم ADA در پلورال افیوژن لنفوسیتی ناشی از سل و سایر بیماری‌ها از تست Pearson-Chi square استفاده نمودیم. براساس فرضیه H_0 هیچ تفاوتی در مثبت بودن آنزیم ADA در پلورال افیوژن لنفوسیتی ناشی از سل در مقایسه با سایر بیماری‌ها وجود نداشت. P. value بیشتر احتمال رد فرضیه صفر را براساس نتایج طرح بیان می‌کند و

- 6- Sharma SK, Suresh V, Mohan A, Kaur P, Saha P. A propective study of sensitivity and specificity of ADA estimation in the diagnosis of TB pleural effusion. *Indian J. chest dis. Allied. Sci*; 2001. 43(3): 149-55.
- 7- Gorguner M, Cevci M, Gorguner I. Determination of ADA activity and its isoenzymes for diagnosis of pleural effusions. *Respirology*; 2000. 5(4): 321-4.
- 8- Andriasyan NA, Hairapetian HL. Activity of adenosine deaminase and its isoenzymes in pleural fluid in TB pleuritis. *Med sci Monit*; 2002. 8(10): 708-12.
- 9- Mardanian SS, Sarkisova EG, Andriasyan NA. Activity of pleural fluid ADA in TB pleurisy. *Probl tuberk*; 2002. (2): 37-9.
- 10- Porcel JM, Uries M. Etiology and pleural. Fluid characteristics of large and Massive effusions. *Chest*; 2003. 124(3): 978-83.
- 11- Perez-Rodriguez E, Jimenez Castro D. The use of ADA and ADA isoenzymes in the diagnosis of TB pleurisy. *Current opin. Pulm. Med*; 2000. 6(4): 259-66.
- 12- Lima DM, Colares JK, Da Fonseca B90, combined use of the PCR and detection of ADA activity on pleural fluid improves the rate of diagnosis of pleural tuberculosis. *Chest*; 2003. 124(3): 909-14.
- 13- Betts R, Champman S, Penn R. A practical approach to infectious diseases, 5 th ed. Philadelphia, Lippincott Williams & Wilkins; 2003. p. 347.
- 14- Greco S, Girardi E. ADA and interferon gamma measurements for the diagnosis of TB pleurisy. *Int J. Tuberc lung dis*; 2003. 7(8): 777-86.

The Survey of ADA Level in Different Lymphocytic Pleural Effusions in Firoozgar and Rasoul-e-Akram Hospitals

I
 *M. Talebi Taher, MD
III
 P. Hosseini, MD

II
 S.A. Javad Mousavi, MD
III
 B. Ghazvinian, MD

Abstract

Background & Aim: Adenosine deaminase (ADA) can be used in the diagnosis of tuberculous pleural effusions. In countries with high prevalence of tuberculous pleural effusions, specificity and sensitivity for ADA test is high, therefore it is an integral part of a diagnostic workup of lymphocyte-rich exudative body fluids, and it is a cheap and economically cost-effective test. No study has been done on utilizing ADA test in the diagnosis of different lymphocytic pleural effusions in Iran. The present study was undertaken to determine the diagnostic value of ADA enzyme in the diagnosis of different lymphocytic pleural effusions and compare the results with pleural culture and biopsy.

Patients & Methods: Sixty-five lymphocytic pleural fluid samples (lymphocyte count >50%) were analyzed which included 25 pleural effusions due to tuberculosis, 13 parapneumonic effusions, 17 malignant effusions, 5 CHF effusions, 13 effusions due to PTE and 2 post coronary artery bypass grafting (CABG) effusions. The results were analyzed by Pearson chi-square test.

Results: ADA level reached a diagnostic cut-off for tuberculosis (45 U/L) in 22 cases. Also, this result was observed in 2 patients with malignancy and 2 patients with pneumonia. In other patients, this level was below 45 U/L. The sensitivity and specificity of this test in the diagnosis of tuberculous pleural effusions was 88% and 90% respectively. Pearson chi-square test was utilized to demonstrate the significant difference in ADA test positivity in the tuberculous and nontuberculous pleural effusions and $P < 0.005$ was obtained.

Conclusions: ADA levels in nontuberculous lymphocytic effusions seldom exceed the diagnostic cut-off for TB (45 U/L), and according to the Pearson chi-square test, the difference in the positiveness of ADA test in the tuberculous and nontuberculous pleural effusions is significant. Therefore, this test can be valuable in the diagnosis of tuberculous pleural effusions.

Key Words: 1) TB 2) Tuberculous Pleural Effusion 3) Adenosine Deaminase (ADA)

I) Assistant Professor of Infectious Diseases. Firoozgar Health Center. Iran University of Medical Sciences and Health Services. Tehran, Iran. (*Corresponding Author)

II) Assistant Professor of Pulmonary Diseases. Hazrat Rasoul Hospital. Iran University of Medical Sciences and Health Services. Tehran, Iran.

III) General Practitioner.